

„Tvoj Kráľ prichádza...“

Suspírium: „Hospodin kraľuje, odel sa velebou. Hospodin sa odel, opásal sa mocou. Svet je pevne založený, nepohne sa. Tvoj trón je pevný od vekov, ty si od večnosti. [...] Tvoje rozhodnutia sú naozaj spoľahlivé. Tvojmu domu patrí svätosť na dlhé časy, Hospodin.“ (Ž 93,1-2.5) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 195: „Nech zvučí dnes Hosanna...“

Pozdrav: „Potom kráľ povie tým po pravici: ‚Podťe, požehnaní môjho Otca, zaujmite kráľovstvo, ktoré je vám pripravené od založenia sveta.‘ (Mt 25,34) Amen.

Suma evanjelia: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Evanjeliu podľa Marka v 10. kapitole vo veršoch 42. až 45. takto: „Ježiš si ich zavolať a povedal im: ‚Viete, že tí, ktorých pokladajú za vládcov národov, panujú nad nimi a ich mocnári ich utláčajú. Medzi vami to tak nebude! Ale kto sa bude chcieť stať medzi vami veľký, bude váš služobník, a kto chce byť medzi vami prvý, bude sluha všetkých. Lebo ani Syn človeka neprišiel, aby sa dal obsluhovať, ale aby sám slúžil a dal svoj život ako výkupné za mnohých.‘ Amen.

Pieseň: Chválospev č. 399: „Už tvoj Kráľ, k tebe prichádza...“

Vzdych: „Milosť a pokoj nech sa rozhojňuje medzi vami v poznávaní Boha a Ježiša, nášho Pána.“ (IIPt 1,2) Amen.

Lekcia: Kniha proroka Zachariáša 9. kapitola, 9-17. verše: „*Hlasne plesaj, dcéra Siona, zvučne jasaj, dcéra Jeruzalema. Pozri, tvoj kráľ prichádza k tebe, je spravodlivý a prináša víťazstvo, je pokorný a jazdí na oslovi, na osliatku, mláďati oslice. Vyničím vozy z Efrajima a kone z Jeruzalema, vytratia sa bojové kuše; bude hlásať pokoj národom, jeho vláda siaha od mora až k moru a od Rieky až do končín zeme. A tebe pre krv tvojej zmluvy vyvediem zajatcov zo studne, v ktorej niet vody. Vráťte sa do pevnosti, zajatci nádeje; dnes oznamujem: ‚Dvojnásobne ti odplatím.‘ Lebo si natiahnem Júdu ako luk, Efrajima vložím doň ako šíp; povzbudím tvojich synov, Sion, proti tvojim synom, Javán, urobím ťa podobným hrdinskému meču.‘ Hospodin sa zjaví nad nimi, jeho šíp vyrazí sťa blesk, Pán, Hospodin, zatrúbi na roh, bude postupovať v južných víchroch. Hospodin zástupov bude štítom nad nimi, zhltnú kamene z praku, budú po nich šliapať, budú piť krv ako víno a naplnia sa ako kropenička a ako rohy oltára. V ten deň ich zachráni Hospodin, ich Boh, ako stádo svojho ľudu, lebo budú ako drahokamy čelenky, žiariace nad jeho zemou. Veď čo je jeho šťastie a čo jeho krása? Obilie prospeje mladíkom a mušť pannám.‘*“

Modlitba: Veľký Pán, Mohutný Kráľ a Hospodin zástupov v mene Pána Ježiša Krista v spoločenstve Ducha Svätého! Niekedy si prajeme, aby si sa nám ukázal vo viditeľnej vznešenosti, a aby si úderom nás pozbavil všetkej biedy a všetkého trápenia. Ďakujeme Ti, Syn Dávidov, Vysloboditeľ náš, že Ty necválaš na koni ako majestátne knieža, ale si pokorný a jazdíš na oslovi, nesieš podobu bezmocného človeka, lebo Tvoja cesta vedie utrpením a smrťou. Sme Ti vďační a vďačné, že Tvoje kráľovstvo nepochádza z tohto sveta a je dobojované skrze Tvojej služby. Odpusť nás, že my sme sklamaní a sklamané, lebo hľadáme len na Tvoje divy. Odpusť nám, že nevidíme strom života, ktorý si vypestoval. Čakáme od Teba veľa, dokonca všetko, ale podľa vlastných možností. My vidíme len to, čo my vieme spraviť, a neveríme tomu, čoho si schopný Ty sám. Ty však nie si kúzelník, ale Utešiteľ všetkých, ktorí dúfajú v nový svet. Tvoje neboj sa je postačujúce. Prosíme, mocou Svojej lásky nás oslobod' od falošných očakávaní a nauč nás nasledovať Ťa s poníženosťou, ako si konal v prospech nás. Daruj nám i teraz Tvoje Slovo života a pomoci, aby sme ožili a prežili týždeň obohacujúcej milosti po Tvojom boku. Pre službu pokorného Kráľa, Ježiša Krista, zmiluj sa nad nami, Otče náš nebeský a vypočuj našu modlitbu. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 400: 4-10. verše: „Hľa do mesta svojich vrahov...“

Vzdych: „Ticho pred Pánom, Hospodinom, lebo deň Hospodina je blízko! Hospodin už pripravil obeť, posvätil tých, čo pozval.“ (Sof 3,7) Amen.

Textus: Evanjelium podľa Jána 12. kapitola 12-19. verše: *„Na druhý deň sa veľký zástup, ktorý prišiel na sviatky, dopyčul, že Ježiš prichádza do Jeruzalema. Vzali palmové ratolesti, vyšli mu v ústrety a volali: „Hosanna, Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom, kráľ Izraela!“ Ježiš si našiel osliatko, posadil sa naň, ako je napísané: Neboj sa, dcéra Siona, hľa, tvoj kráľ prichádza, sediac na osliatku! Jeho učeníci tomu spočiatku nerozumeli, ale keď bol Ježiš oslávený, rozpamätali sa, že to bolo napísané o ňom a že sa tak stalo. Zástup, ktorý bol s ním vtedy, keď vyvolal Lazára z hrobu a keď ho vzkriesil z mŕtvych, vydával o tom svedectvo. Preto mu vyšiel v ústrety veľký zástup, lebo počuli, že urobil toto znamenie. Vtedy si farizeji hovorili medzi sebou: „Vidíte, že nič nezmôžete. Hľa, svet odišiel za ním!“*

Milí bratia a drahé sestry, slávnostné kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi Kristovi!

Ježiš vchádza z domu do domu, aby ukázal svoju cestu poslušnosti Izraelu. Z domu Marty a Márie, kde bol pomazaný a kde ukázal svoju moc, vchádza do domu svojho Otca, kde vchádzajú Židia, aby prežili „svoju“ Paschu pred Pánom. Ježiš a Jeho „senzácia“ v Betánii, Lazarovo vzkriesenie je neobyčajný skutok. Dav,

ktorý prichádza do Jeruzalema, aby slávil sviatky, prechádza Betániou a počuje chýr o Ježišovom čine. Na motýľích krídlach letí čerstvá správa: Lazar žije. Povedali si to z úst do úst: Lazar žije, rodina je kompletná. V dave cítiť a počuť smerom k Ježišovi zanietenie, nadšenie a oduševnenie. On je dlho očakávaný Mesiáš. On je kráľ Izraela a prichádza v mene Pánovom. Milí bratia a drahé sestry! Sme nastavení a nastavené na senzácie ako Izraelci. Otázka chleba je vyriešená, už sa nám predstavil. Otázka chorých je vyriešená, už sa nám ukázal ako liečiteľ. Otázka smrti je vyriadená, Lazar žije. Ježiš je Pánom nad svetmi a my chceme, aby sa stál aj kráľom Izraela, a to aj duchovného. Pozerajú sa a pozeráme sa aj my na Ježiša, ako na osobu, v ktorom je jasná odpoveď na naše nezodpovedané otázky. Čo treba viac? Mať chlieb po ruke. Čo treba viac? Mať zdravie po ruke. Čo treba viac? Mať život po ruke. To nám zabezpečí iba Ježiš. Prichádza kráľ, vchádza do Jeruzalema a v ňom vidia jediné východisko pre vlastné nevyriešené otázky. Na čo sme my prikrátka a malé, to nám dá Ježiš. A keď si už myslia, že ho pekne oslavujú, práve vtedy ho podceňujú. Sviatok kvetnej nedele je sviatkom nedorozumenia. Chcú žiť z Neho, ale nevedia, že On musí zomrieť, aby mohli žiť skrze Neho. Vítajú život palmovými ratolesťami, všetko zelenie. Chcú Mu byť celkom oddaní, vyšli Mu v ústrety a volajú: *„Hosanna, Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom, kráľ Izraela!“* Chcú, aby sa stal kráľom Izraela. Ale... Ježiš si vyberá osliatko, a takto odpovedá ľudu. Je to veľmi vážna odpoveď, lebo ak by bol Dobyvateľ, vybral by si koňa. Boh chce, aby všetky vozy a všetky kone boli vypovedané z Izraela a z Jeruzalema. On práve osliatkom ničí predstavy a myšlienky ľudí. Ničí a vyničí to, čo všetko ako nádej vkladajú do Ježiša. Ježiš nám to zariadi. Ježiš nám to spraví. Ježiš ako kráľ Izraela. Ježiš ako kráľ vyvoleného ľudu. Ježiš nebojuje na bielom koni, ale slúži na osliatku. Ježiš nie proti človeku chce bojovať, ale proti satanovi. Jeho boj sa uskutočnil na bojisku, na hore Lebka, na golgotskom kríži. Svojou smrťou pomáha volajúcemu ľudu o Hosanna. Jeho pomoc nie je pomocou rúk a nôh. Tu

nepomôžu vozy. Tu nepomôžu kone. Ježiš nechce zapriaľnúť kone. Pán slávy vo svojej pokore nechce zdolať a premôcť človeka, ale satana a tým chce pretvoriť naše srdcia. Ježiš nechce sa zmocniť ľudskými prostriedkami človeka, ale chce ho vyslobodiť z hriechu. Chce mu darovať milosť a lásku. Chce, a to na osliatku im oznamuje. Chce sa dostať až do vnútra človeka. Dnes sa nás Božie Slovo otvorene pýta: Kam smeruje my? Do vnútra Ježišovej osobnosti alebo von do sveta, a to prostriedkami sveta? Nasledovanie Ježiša do hĺbky a do špiku kostí nás zaujíma Jeho Slovo alebo smerujeme von do sveta, a to prostriedkami sveta? Zo Svätého Písma smerujeme von alebo do vnútra a hľadáme s Pravdou skutočnú pravdu? Zo spoločenstva smerujeme von alebo do vnútra s Ježišom? Od lásky Bože smerujeme preč alebo agapé nás premáha každý deň? Z manželstva vedie naša cesta von alebo do vnútra vzťahu? Náš život je plytký alebo hlbavý? Náš život sa zužuje alebo rozširuje? Náš život vedie von alebo do vnútra vzťahov? Ježišov život si všíma všetko. Jeho služba nie je povrchná. On smeruje do vnútra, až k vlastnému krížu. On chce, aby každý pochopil, že život nie je gombička, ale zodpovednosť a služba. Ježišova služba je stratégiou obrany a obnovy každého života, a to smrťou Kráľa Izraela. Ten, kto volá po spáse: „Hosanna“, ten, kto prosí o vyslobodenie zo smrti, musí vedieť, že Mesiáš je mužom bolesti, je opovrhnutý, nemá krásu (Iz 53,2-3), ale pritom každého povzbudzuje: „Neboj sa, dcéra Sionská!“ *„Kráľ Izraela, Hospodin, je uprostred teba, neboj sa viac zlého.“* (Sof 3,15) Tichý a pokorný kráľ, Ktorý neovládne človeka, nepoužíva násilie, ale miluje a to smrťou, na vlastnom tele znáša hriechy sveta. Vzájomná láska službou Ježiša Krista bez pevností. Hrdka slobody službou Ježiša Krista bez vojska. Luk, šíp a hrdinský meč vypadáva i z rúk z učeníkov Ježiša Krista, lebo On nás neučí bojovať, ale milovať. V Pánovom mene prichádza Ježiš, kráľ Izraela, Ktorý neodpovedá na otázku „kedy“, ale „ako“ bude konať pre svoj ľud. Láska spočíva v službe. Osol je symbolom poslušného Syna, Ktorý volá: *„Neste si navzájom bremená, a tak naplníte Kristov zákon (Ga 6,2).“* Učeníci pochopili Ježišov

milosrdný skutok až po jeho vykonaní. Kríž privedie človeka k pochopení Slávy. Ježišovo vydobyté kráľovstvo pochopíme až po Jeho uskutočnení. Ježiš naplnil to, čo bolo o Ňom v Písme napísané. Rozpomenúť sa na Ježišov skutok. Rozpomenúť sa na Písmo o Ježišovi. Všetko je naplnené v Ježišovi. Služba Ježiša a sláva Kristova je zapísaná do srdc tých, ktorí prijali všetko, čo vykonal pre nich. Jeho činnosť je znamením oživenia života. Ježiš sa prehlasuje za kráľa, ale na osliatku. Ježiš sa prehlasuje za kráľa na kríži, a nie na kráľovskom tróne Jeruzalema. Evanjelista Ján chce preniknúť do hĺbky toho, čo je život. Chce, aby jeho spoločenstvo službou Ježiša vyšlo ústrety krížu, aby prijali Kristovu obeť. Chce, aby aj na nich zvolal Kristus ako na Lazara, ktorý bol v hrobe. Chce, aby žili v Ňom a s Ním. Naše zmýšľanie sa musí zmeniť obnovením Ježišovou službou. Pokornou a tichou službou Krista, Ktorý sa stáva kráľom našich srdc práve službou na kríži. „Neboj sa, dcéra bratislavská“, ale modli sa, aby Boh Tvoj, Kráľ Tvoj prebýval uprostred Teba, ale nie podľa tvojich vlastných predstáv, ale podľa Toho, ako Boh ustanovil práve vo svojom Synovi. Prijmime Jeho službu, nech vchádza do našich životov na osliatku a my mu vyjdime v ústrety, aby sme videli a vedeli, a rozpomenuli sme sa, čo je život, ako ho vydobyl nám Pán, a prečo je sláva Pánova cez smrť naša. Poďte a radujme sa v našom Pánovi, lebo tak budeme jeho živé ratolesti aj bez palmových ratolestí, ak sa Mu celkom oddáme a povieme na Jeho službu celým životom veľké a obrovské ďakujeme. Amen.

Modlitba: „Či si môže človek robiť bohov? Veď to nie sú bohovia! Preto ja ich poučím, tentoraz im dám spoznať svoju moc a silu a spoznajú, že moje meno je Hospodin.“ (Jer 16,20-21)

„Umŕtvujte teda to, čo je vo vašich údoch pozemské: smilstvo, nečistotu, vášeň, zlú žiadostivosť a lakomstvo, ktoré je modloslužbou.“ (Kol 3,5)

„Lepšie je utiekať sa k Hospodinovi, ako spoliehať sa na kniežatá. Obklúčili ma všetky národy, ale v mene Hospodina som ich odrazil. Obklúčili ma, áno, obklúčili zovšadiaľ, ale v mene Hospodina som ich odrazil. Obklúčili ma ako včely, zhasli ako plameň z trnia, ale v mene Hospodina som ich odrazil. Prudko

na mňa dorážali, aby som padol, ale Hospodin mi pomohol. Hospodin je moja sila a pieseň, stal sa mi záchranou.“ (Ž 118,9-14)

„Zišli sa spolu stromy, aby si nad sebou pomazali kráľa. Vyzvali olivu: Kraľuj nad nami! Oliva im však odvetila: Mám sa zrieknuť svojho oleja, ktorým sa uctievali bohovia i ľudia, a vyvyšovať sa nad stromami? Stromy potom vyzvali figovník: Poď a kraľuj nám ty! Figovník im však odpovedal: Mám sa vzdať svojej sladkosti a svojich skvelých plodov a vyvyšovať sa nad stromami? Stromy potom povedali viniču: Poď a kraľuj nám ty! Vinič im však povedal: Mám sa vzdať svojho muštu, ktorý obveseľuje bohov i ľudí, a vyvyšovať sa nad stromami? Potom všetky stromy oslovili bodliak: Poď a kraľuj nám ty! Bodliak povedal stromom: Ak ma naozaj chcete pomazať za kráľa nad sebou, poďte sa skryť v mojej tôni. No ak nie, nech z bodliaka vyšľahne oheň a strávi libanonské cédre!“ (Sdc 9,8-15)

„Vtedy sa zhromaždili všetci starší Izraela, prišli k Samuelovi do Rámy a povedali mu: „Už si starý a tvoji synovia nechodia po tvojich cestách. Ustanov nám teda kráľa, ktorý by nás spravoval, ako to majú všetky národy.“ Samuelovi sa však nepáčilo, keď hovorili: „Daj nám kráľa, ktorý by nás spravoval.“ Samuel sa modlil k Hospodinovi. Hospodin povedal Samuelovi: „Poslúchni ľud vo všetkom, čo si žiada. Keď ma nechcú za kráľa, nepohrdli tebou, ale mnou.“ (IS 8,4-7)

„Vtedy kráľ Dávid vstúpil, posadil sa pred Hospodinom a hovoril: „Kto som ja, Pán, Hospodin, a čo je môj dom, že si ma doviedol až sem? I to sa ti videlo primálo, Pán, Hospodin, hovoril si aj o ďalekej budúcnosti domu svojho služobníka. Takto ty obvykle zaobchádzaš s človekom, Pán, Hospodin? Čo k tomu má ešte Dávid dodať? Poznáš predsa svojho služobníka, Pán, Hospodin. Pre svoje slovo a z vlastnej vôle si zariadil všetky tieto významné veci a oznámil si ich svojmu služobníkovi. Preto si veľký, Pán, Hospodin. Nikto sa ti nevyrovná a nieto Boha okrem teba podľa všetkého toho, čo sme na vlastné uši počuli.“ (IIS 7,18-22) **Modlitba Pánova**

Ofera: „Nezabúdajte však na dobročinnosť a spoločenstvo, lebo v takých obetách má Boh záľubu (Žid 13,6).“

Požehnanie: „Kráľovi vekov, nepominuteľnému, neviditeľnému, jedinému Bohu česť a sláva na veky vekov. Veď čo ty, Hospodin, požehnáš, je navždy požehnané.“ (ITim 1,17; IKrn 17,27b) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 398: 3-4. verše: „Pán slávy - a v koľkej poníženosti...“